

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Departament Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji

KGP.410.008.10.2015

P/15/021

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

ul. Filtrowa 57, 02-056 Warszawa

T +48 22 444 56 92, F +48 22 444 55 94

kgp@nik.gov.pl

Adres korespondencyjny: Skr. poczt. P-14, 00-950 Warszawa 1

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/15/021 – Dostosowanie polskiego przemysłu do wymogów Pakietu energetyczno-klimatycznego
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Departament Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji
Kontroler	1. Adam Zaborski, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 96614 z dnia 15 września 2015 r.

(dowód: akta kontroli str. 1-2)

Jednostka kontrolowana	Krajowa Spółka Cukrowa SA
Kierownik jednostki kontrolowanej	Krzysztof Kowa, Prezes Zarządu Spółki do 29 lutego 2008 r., Jarosław Poniatowicz, p.o. Prezesa Zarządu Spółki od 29 lutego 2008 r. do 20 lutego 2009 r., Marcin Kulicki, Prezes Zarządu Spółki od 21 lutego 2009 r. do 23 kwietnia 2012 r., Marek Dereziński, p.o. Prezesa Zarządu Spółki w okresie od 27 kwietnia 2012 r. do 5 września 2012 r. i Prezes Zarządu Spółki od 6 września 2012 r. do 31 marca 2015 r., Marek Spuz vel Szpos, Preses Zarządu Spółki od 1 kwietnia 2015 r.

(dowód: akta kontroli str. 5-6)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie¹ działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

Uzasadnienie oceny ogólnej

Krajowa Spółka Cukrowa SA² prawidłowo wykonywała obowiązki wynikające z postanowień Pakietu energetyczno-klimatycznego³, w tym określone w ramach Europejskiego Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji⁴. Przekazywała informacje do opracowania Krajowego Planu Rozdziału Uprawnień⁵ zgodnie z przepisami określonymi w *ustawie z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych i innych substancji*⁶ oraz w *ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r.*

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna. Jeżeli sformułowanie oceny ogólnej według proponowanej skali byłoby nadmiernie utrudnione, albo taka ocena nie dawałaby prawdziwego obrazu funkcjonowania kontrolowanej jednostki w zakresie objętym kontrolą, stosuje się ocenę opisową, bądź uzupełnia ocenę ogólną o dodatkowe objaśnienie.

² Dalej: KSC lub Spółka.

³ Zbiór dokumentów legislacyjnych (dyrektyw i decyzji), które wprowadzają mechanizmy mające doprowadzić do osiągnięcia celów UE w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych i energii. Dalej: PEK.

⁴ European Union Emissions Trading Scheme; dalej: EU ETS.

⁵ Dalej: KPRU.

⁶ Dz.U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2784 ze zm. Dalej: *ustawa z 2004 r. o handlu uprawnieniami*.

o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych⁷. Wypełnione zostały też obowiązki opracowania planów monitorowania, wynikające z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 września 2008 r. w sprawie sposobu monitorowania wielkości emisji substancji objętych wspólnym systemem handlu uprawnieniami do emisji⁸, rozporządzenia Komisji (UE) Nr 601/2012 z dnia 12 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁹, a także art. 56 ustawy z 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami. Sposób monitorowania zapewniał wiarygodność uzyskiwanych wyników wielkości emisji gazów, które potwierdzały kontrole zewnętrzne. Zgodnie z wymogami Spółka sporządzała dla każdej instalacji roczne raporty na temat wielkości emisji dwutlenku węgla¹⁰, które podlegały weryfikacji przez uprawnione podmioty.

Spółka nie zgłosiła zadań do Krajowego Planu Inwestycyjnego¹¹ i w związku z tym nie skorzystała z możliwości uzyskania bezpłatnych uprawnień w ramach art. 10c dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. *ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE*¹². Wykonała natomiast w badanym okresie prace modernizacyjne, które spowodowały zmniejszenie emisji CO₂ o 27% na tonę wyprodukowanego cukru. Na podstawie kontroli dwóch wybranych największych pod względem kosztów i redukcji emisji CO₂ zadań: modernizacja kotłów OR 32 w Cukrowni Kruszwica oraz modernizacja kotłowni technologicznej w Cukrowni Webkowie, stwierdzono osiągnięcie zakładanego efektu ekologicznego. Łączna zredukowana emisja CO₂ wyniosła 14 667 Mg/rok. Ponadto Spółka dokonała modernizacji kotłów energetycznych, zwiększając w kontrolowanym okresie ich sprawność o 7%, jednocześnie zmniejszając o 30% zużycie ciepła na wyprodukowanie 1 tony cukru.

W kontrolowanym okresie Spółka wydatkowała 5 671,5 tys. zł na zakup uprawnień do emisji. Łączne koszty realizacji wymogów wynikających z PEK, uwzględniające koszty poniesione na realizację inwestycji, koszty administracyjne oraz monitoringu i sprawozdawczości, wyniosły 68 134,7 tys. zł. Poniesione w latach 2008-2014 koszty, związane z realizacją postanowień PEK, nie wpłynęły na kondycję finansową Spółki.

KSC przestrzegała także określonych w wydawanych na podstawie art. 181 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska*¹³ pozwoleniach zintegrowanych warunków eksploatacji w zakresie emisji do powietrza gazów i pyłów nieobjętych systemem EU ETS. W latach 2008-2014 nie zostały przekroczone dopuszczalne poziomy emisji dwutlenku siarki¹⁴, tlenków azotu¹⁵ i pyłu¹⁶, a ich emisja była istotnie niższa niż dopuszczalne limity.

⁷ Dz. U. z 2011 r. Nr 122, poz. 695 ze zm., dalej: *ustawa z 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami*. Obowiązywała w okresie od 21 czerwca 2011 r. do 8 września 2015 r. Z dniem 9 września 2015 r. weszła w życie *ustawa z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych* (Dz. U. z 2015 r., poz. 1223).

⁸ Dz. U. Nr 183, poz. 1142. Dalej: rozporządzenie z 2008 r. w sprawie sposobu monitorowania wielkości emisji.

⁹ Dz. U. UE L 181 z 12.07.2012, s. 30 ze zm.

¹⁰ Dalej: CO₂.

¹¹ Dalej: KPI.

¹² Dz. U. UE L 275 z 25.10.2003, s. 32 ze zm. Dalej: *dyrektywa EU ETS*.

¹³ Dz. U. z 2013 r., poz. 1232 e zm.. Dalej: *POŚ*.

¹⁴ Dalej: SO₂.

¹⁵ Dalej: NO_x.

¹⁶ Wyrażonych w mg/m³ w przeliczeniu na 6% tlenu.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Realizacja obowiązków wynikających z postanowień PEK

Opis stanu
faktycznego

W okresie 2008-2015 (I połowa) w skład KSC wchodziło siedem Oddziałów – cukrowni: Cukrownia Dobrzelin w Dobrzelinie, Cukrownia Krasnystaw w Siennicy Nadolnej, Cukrownia Kruszwica w Kruszwicy, Cukrownia Malbork w Malborku, Cukrownia Werbkowice w Werbkowicach, Cukrownia Kluczewo w Stargardzie Szczecińskim oraz Cukrownia Nakło w Nakle nad Notecią¹⁷, które zobowiązane były stosować regulacje dotyczące EU ETS oraz wypełniać obowiązki wynikające z postanowień PEK.

W rozumieniu art. 3 pkt 6 POŚ Spółka posiadała w latach 2008-2015 (I połowa) łącznie 18 instalacji, których eksploatacja powodowała emisję i w stosunku do których zobowiązana była uzyskać pozwolenia zintegrowane oraz decyzje do uczestnictwa w systemie EU ETS. W skład instalacji wchodziło siedem instalacji do spalania paliw o mocy nominalnej ponad 50 MW (elektrociepłownie) i siedem instalacji do produkcji wapna palonego opalanych miałem z węgla kamiennego¹⁸ oraz cztery suszarnie wysłoków opalane miałem z węgla kamiennego lub olejem opałowym¹⁹.

[akta kontroli str.466]

Łączna moc zainstalowanych źródeł ciepła (liczona z wartości opałowej paliwa) wynosiła 687,4 MWt²⁰, w tym: w CK Dobrzelin - 79,5 MWt, w CK Kluczewo - 99,6 MWt, w CK Krasnystaw - 94 MWt, w CK Kruszwica - 135 MWt, w CK Malbork - 93 MWt, w CK Nakło - 57 MWt i w CK Werbkowice - 129,3 MWt. Źródłem energii elektrycznej były generatory turbozespołów o łącznej mocy 64,8 MW.

[akta kontroli str.987-1004,1593]

W pozwoleniach zintegrowanych²¹ określono m.in. warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii oraz wytwarzania odpadów, w tym obowiązek monitorowania ilości emitowanych do powietrza substancji oraz dopuszczalne roczne wielkości ich emisji. W pozwoleniach tych KSC została zobowiązana do monitorowania ilości pyłu, SO₂, NO₂ i tlenku węgla wprowadzanych do powietrza ze wszystkich Oddziałów²² oraz dodatkowo benzopirenu, węgla elementarnego i amoniaku z CK Kruszwica i CK Nakło, a także węglowodoru alifatycznego z CK Kruszwica. Zgodnie z warunkami określonymi w pozwoleniach zintegrowanych, roczne limity emisji gazów i pyłów do powietrza w latach 2008-2014 wyniosły:

- dla CK Dobrzelin: SO₂ - 375,56 Mg, NO₂ - 95,73 Mg, pył (PM 10) 99,87 Mg,
- dla CK Kluczewo: SO₂ - 331,381 Mg, NO₂ - 105,512 Mg i pył 106,524 Mg,
- dla CK Krasnystaw w latach 2008 – 2011: SO₂ - 368,414 Mg, NO₂ - 157,815 Mg i pył 34,32 Mg, a w latach 2011 – 2014: SO₂ - 544,079 Mg, NO₂ - 197,276 Mg i pył 77,035 Mg.

¹⁷ Dalej: CK Dobrzelin, CK Krasnystaw, CK Kruszwica, CK Malbork, CK Werbkowice, CK Kluczewo oraz CK Nakło.

¹⁸ W CK Kruszwica, CK Nakło, CK Malbork, CK Kluczewo, CK Krasnystaw, CK Werbkowice i CK Dobrzelin.

¹⁹ W CK Kluczewo, CK Krasnystaw, CK Malbork i CK Werbkowice.

²⁰ Megawat mocy cieplnej.

²¹ Z uwzględnieniem zmian.

²² W CK Werbkowice tylko SO₂, NO₂ i pył.

- dla CK Kruszwica w 2008 r.: SO₂ – 183,7 Mg, NO₂ - 71,7 Mg, pył - 32,9 Mg, w latach 2009 – 2011: SO₂ - 464,7 Mg, NO₂ - 132,4 Mg i pył - 127,6 Mg i w latach 2012 – 2014: SO₂ - 534,5 Mg, NO₂ - 161,7 Mg i pył - 92,6 Mg,
- dla CK Malbork: SO₂ - 425,13 Mg, NO₂ - 108,72 Mg i pył 113,17 Mg,
- dla CK Nakło: w latach 2008 – 2011): SO₂ - 314,25 Mg, NO₂ - 122,1 Mg i pył - 130,85 Mg, a w latach 2011 – 2014: SO₂ - 249,52 Mg, NO₂ - 104,67 Mg i pył - 40,14 Mg.
- dla CK Werbkowice w 2008 r. SO₂ – 314,25 Mg, NO₂ - 122,1 Mg i pył - 130,85 Mg, a w latach 2009 – 2014: SO₂ - 461,258 Mg, NO₂ - 177,2 Mg i pył - 142,616 Mg.

W latach 2008-2014 wielkość faktycznej emisji wynosiła w Grupie KSC: dla SO₂ – od 39,0% do 54,6% emisji dopuszczalnej, dla NO₂ – od 45,7% do 61,1%, a dla pyłu – od 28,6% do 61,3%. W 2008 r. nastąpiło przekroczenie w CK Kruszwica dopuszczalnej rocznej emisji SO₂ o 2,6%, a w CK Malbork dopuszczalnej rocznej emisji pyłów o 16,9%. W 2011 r. nastąpiło przekroczenie w CK Dobrzelin dopuszczalnej rocznej emisji NO₂ o 43,3%.

[akta kontroli str. 467-469, 472-473]

Jak wynika z wyjaśnień Dyrektora Departamentu Techniczno-Produkcyjnego²³ nie były wymierzane kary na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 7 lipca 2011 r. *w sprawie szczegółowych warunków wymierzania kar na podstawie pomiarów ciągłych oraz sposobu ustalania przekroczeń, w zakresie wprowadzania gazów bądź pyłów do powietrza*²⁴, gdyż przekroczenia dotyczyły podanej emisji substancji w ujęciu rocznym, tj. w Mg/rok, a kary są obliczane w przypadku przekroczenia standardów emisji substancji wyrażonych w mg/m³, a takich przekroczeń nie było.

[akta kontroli str. 468-475, 1367]

Spółka uzyskała zezwolenia na uczestnictwo w systemie EU ETS, o których mowa w art. 33 *ustawy z 2004 r. o handlu uprawnieniami* oraz art. 40 *ustawy z 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami* dla wszystkich 18 instalacji. KSC występowała z wnioskami o zmianę posiadanych zezwoleń m.in. w zakresie zatwierdzenia nowych planów monitorowania. W kontrolowanym okresie instalacje nie podlegały zmianom i funkcjonowały bez zmian.

[akta kontroli str. 33-465]

W latach 2008-2014:

- nie doszło do zbycia tytułu prawnego do instalacji objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji,
- nie wystąpiły przypadki podziału instalacji objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji,
- nie nabyto tytułu prawnego do instalacji objętej tym systemem,
- funkcjonujące instalacje w całym okresie spełniały przesłanki objęcia ich systemem handlu uprawnieniami do emisji,
- nie ubiegano się o czasowe wyłączenie któreś z 18 instalacji objętych systemem na podstawie art. 7 *ustawy z 2004 r. o handlu uprawnieniami*,

²³ Pismo z dnia 3 listopada 2015 r. Dalej: Dyrektor DPT.

²⁴ Dz. U. Nr 150, poz. 894

- nie powstały nowe instalacje objęte systemem handlu uprawnieniami do emisji, w tym nie występowało o zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych po raz pierwszy po 30 czerwca 2011 r.,
- nie ubiegano się o przydział dodatkowych uprawnień do emisji przyznawanych z krajowej rezerwy,
- nie występowało o wydanie zezwolenia na podstawie art. 50 ust. 1 *ustawy z 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami*.

[akta kontroli str. 985-986]

Spółka przekazała w dniu 8 sierpnia 2011 r. do Krajowego Ośrodka Bilansowania i Zarządzania Emisjami²⁵, dla wszystkich 18 instalacji, informacje niezbędne do opracowania Krajowego Planu Rozdziału Uprawnień²⁶, wymagane art. 12 ust. 2 *ustawy z 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami*. Przekazane dane spełniały wymogi §2 ust. 1 pkt 1-8 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 25 lipca 2011 r. *w sprawie informacji wymaganych do opracowania krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji*²⁷ i zawierały m.in. dane identyfikujące instalacje, dotyczące wielkości produkcji i wielkości emisji CO₂ za lata 2007-2010 oraz informacje o podjętych działaniach mających na celu obniżenie emisji CO₂. Informacje przekazane do KOBiZE były tożsame z informacjami zawartymi w corocznych zweryfikowanych raportach o wielkości emisji CO₂.

[akta kontroli str. 1007, 1011-1045, 1160-1227]

Jak wynika z wyjaśnień Dyrektora DTP²⁸, KOBiZE²⁹ powiadamiało wszystkich producentów cukru o proponowanych rocznych przydziałach uprawnień do emisji dla poszczególnych instalacji w ramach KPRU, poprzez przysyłanie pism do Związku Producentów Cukru w Polsce³⁰. Udział Spółki w uzgadnianiu proponowanych limitów polegał na przedstawianiu poprzez wspólne stanowiska ZPC propozycji i uwag. Ponadto, jak wynika z wyjaśnień Dyrektora DTP³¹, przyjęcie przez branżę cukrowniczą metodyki KASHUE przy opracowaniu KPRU na lata 2008-2012 mogło spowodować brak 50% uprawnień w stosunku do potrzeb przemysłu cukrowniczego w tych latach. Powyższe spowodowało interwencję ZPC w Ministerstwie Środowiska w sprawie zmiany w KPRU. Ostatecznie branża cukrownicza otrzymała roczny przydział w wysokości 1 302 204 uprawnień, co zaspokajało bieżące potrzeby przemysłu cukrowniczego.

[akta kontroli str. 1668-1669]

KSC przygotowała i przekazała w wymaganym terminie do KOBiZE informacje o wielkości emisji za lata 2005-2009, na podstawie art. 20 *ustawy z 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami* w sposób i w formie określonej w decyzji Komisji Nr 2007/589/WE z dnia 18 lipca 2007 r., *ustanawiającej wytyczne dotyczące monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady*³².

[akta kontroli str. 1046-1117]

Spółka, poprzez ZPC, uczestniczyła w opracowywaniu projektu wykazów instalacji innych niż wytwarzające energię elektryczną, objętych systemem w okresie

²⁵ Dalej: KOBiZE.

²⁶ Dalej: KPRU.

²⁷ Dz. U. Nr 154, poz. 914.

²⁸ Pismo znak: CEN-DTP-D.7400.4.2015 z dnia 4 listopada 2015 r.

²⁹ Wcześniej: KASHUE – Krajowy Administrator Systemu Handlu Emisjami.

³⁰ Związek Producentów Cukru w Polsce reprezentuje wszystkich producentów cukru działających w kraju. Dalej: ZPC.

³¹ Pismo znak: CEN-DTP-D.7400.7.2015 z dnia 17 grudnia 2015 r.

³² Dz. U. UE L 229 z 31.08.2007, s.1 ze zm.

rozliczeniowym rozpoczynającym się od dnia 1 stycznia 2013 r., o których mowa w art. 21 ust. 2 ustawy z 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami. Zgłaszane przez ZPC uwagi dotyczyły m.in. wyliczania wskaźników emisyjności dla przemysłu cukrowniczego (według ZPC powinny być wyliczone w oparciu o paliwo, a nie ciepło). Według pisma KOBiZE z dnia 15 lipca 2011 r. szczegółowe zasady przydziału bezpłatnych uprawnień określone zostały w decyzji Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady³³. Definicja podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple oraz na paliwie została określona w art. 3 pkt c) i d) decyzji CIMs i zdaniem KOBiZE nie było możliwości zastosowania metody przydziału wykorzystującej wskaźnik oparty na paliwie, jeżeli w instalacji następował przepływ mierzalnego ciepła. Metoda taka mogła zostać zastosowana tylko dla ciepła niemierzalnego, które w branży cukrowniczej występowało w piecach do wypału wapna.

[akta kontroli str.1118-1159]

W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 8 kwietnia 2014 r. w sprawie wykazu instalacji wytwarzających energię elektryczną, objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w okresie rozliczeniowym rozpoczynającym się od dnia 1 stycznia 2013 r., wraz z przyznaną im liczbą uprawnień do emisji³⁴ Spółce na III okres rozliczeniowy (lata 2013-2020) przyznano 147 595 bezpłatnych uprawnień. Warunkiem ich otrzymania było wykonanie zadań inwestycyjnych ujętych w KPI oraz wykorzystanie nakładów na ich realizację do rozliczenia przyznaných uprawnień. Jak wynika z wyjaśnień Dyrektora DPT³⁵ Spółka nie zgłaszała żadnych zadań inwestycyjnych do KPI, ponieważ nie przeprowadzała modernizacji wytwarzania energii elektrycznej. Priorytetem dla Spółki były inwestycje zwiększające możliwości przerobowe cukrowni i modernizujące technologię wytwarzania cukru, pozwalające zachować konkurencyjność na rynku cukru.

[akta kontroli str.1668]

We wszystkich oddziałach KSC wypełniono obowiązek opracowania planów monitorowania wielkości emisji CO₂, wynikający z rozporządzenia z 2008 r. w sprawie sposobu monitorowania wielkości emisji, a także art. 56 ustawy z 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami. Plany monitorowania zawierały m.in.:

- informacje dotyczące zakresu i obowiązków związanych z monitorowaniem i raportowaniem,
- opis metod obliczeń i pomiarów do zastosowania,
- wykaz poziomów dokładności i opis wymogów dla poszczególnych elementów zestawu danych dla każdego strumienia paliw lub materiałów wsadowych, który miał być objęty monitorowaniem,
- opis systemów pomiarowych oraz specyfikację i lokalizację przyrządów pomiarowych, które zostaną zastosowane do każdego ze strumieni materiałów wsadowych lub paliw, objętych monitorowaniem,
- plan pobierania próbek,
- wyniki oceny ryzyka, dowodzące, że proponowane działania kontrolne i procedury w zakresie działań kontrolnych są współmierne do zidentyfikowanego ryzyka nieodłącznego i ryzyka zawodności systemów kontroli wewnętrznej,

³³ Dz. U. UE L 130 z 17.05.2011, s.1 ze zm.. Dalej: *decyzja CIMs*.

³⁴ Dz. U. z 2014 r. poz. 472 ze zm.

³⁵ Pismo znak: CEN-DTP.7400.7.2015 z dnia 17 grudnia 2015 r.

- dowody dotyczące każdego strumienia materiałów wsadowych i źródła emisji wskazujące zgodność z progami niepewności dla danych dotyczących działalności instalacji.

Do planów monitorowania załączano świadectwa legalizacji pierwotnej i ponownej wagi przenośnikowej i jej świadectwo wzorcowania.

Aktualny plan monitorowania (z grudnia 2014 roku) określał, że przy wyznaczaniu emisji CO₂ z głównego strumienia paliwa, jakim był miał węglowy, stosowane były współczynniki obliczeniowe uzyskane z wyników analiz laboratoryjnych reprezentatywnych próbek paliwa. Wielkość emisji była obliczana z zastosowaniem metody obliczeniowej. Roczne zużycie paliwa głównego określano na podstawie ciągłych pomiarów (waga przenośnikowa).

Prawidłowość wykonywania obowiązku w zakresie planu monitorowania emisji zbadano na przykładzie instalacji do spalania paliw znajdującej się w CK Krasnystaw. Emisja CO₂ w 2014 r. z tej instalacji wyniosła 74 302 Mg i stanowiła 18,6% całkowitej emisji Spółki w 2014 r.

W Decyzji Wojewody Lubelskiego z dnia 20 czerwca 2006 r. udzielającej CK Krasnystaw zezwolenia na uczestnictwo w systemie UE ETS (instalacją, objętą systemem, była instalacja do spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej 154,5 MW) określono m.in. wymagania w zakresie monitorowania wielkości emisji. W procesie spalania jako paliwo wykorzystywano olej opałowy ciężki (mazut). Wielkość emisji CO₂, zgodnie z zezwoleniem, miała być obliczana jako iloczyn danych dotyczących rodzaju instalacji (zużyte paliwo i wartość opałowa), wskaźnika emisji CO₂ oraz współczynnika utleniania. Ilość zużytego paliwa miała być mierzona przy użyciu metody bilansu masowego, która opierała się na różnicy między ilością paliwa zakupionego a ilością paliwa pozostającego w zapasach na końcu i na początku okresu rozliczeniowego. Współczynnik utleniania został przyjęty na poziomie 0,995. W zezwoleniu określono również poziomy dokładności dla powyższej metodyki monitorowania emisji CO₂. Określony w zezwoleniu sposób monitorowania wielkości emisji CO₂ był zgodny z §3 ust. 1-3 *rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2006 r. w sprawie sposobu monitorowania wielkości emisji substancji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji*³⁶.

Monitorowanie wielkości emisji było w okresie 2008-2014 prowadzone zgodnie z warunkami określonymi w zezwoleniu wydanym na podstawie art. 33 ustawy z 2004 r. o *handlu uprawnieniami* oraz zgodnie z planem monitorowania zatwierdzonym w zezwoleniu wydanym na podstawie art. 43 ust. 2 ustawy z 2011 r. o *systemie handlu uprawnieniami*.

Spółka jako prowadzący instalację elektrociepłowni w CK Krasnystaw dostosowywała plany monitorowania wielkości emisji do wymogów zmieniającego się prawa. W terminie do dnia 31 grudnia 2012 r. Spółka dostosowała plan monitorowania wielkości emisji do rozporządzenia Komisji (UE) Nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w *sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych*.

[akta kontroli str.1230-1305]

KSC za lata 2008-2014 terminowo (tj. do 31 marca następnego roku) opracowywała roczne raporty wielkości emisji CO₂, które stanowiły podstawę rozliczenia jej

³⁶ Dz. U. z 2006 r., Nr 16, poz. 124. Dalej: *rozporządzenie z 2006 r. w sprawie sposobu monitorowania emisji* Rozporządzenie zostało uchylone z dniem 31 października 2008 r. poprzez wejście w życie *rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 września 2008 r. w sprawie sposobu monitorowania wielkości emisji substancji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji* (Dz. U. z 2008 r., Nr 183, poz. 1142), dalej: *rozporządzenie z 2008 r. w sprawie sposobu monitorowania emisji*.

wielkości. Zakres informacji zawartych w rocznych raportach był zgodny z wymaganiami określonymi w *rozporządzeniu z 2006 r. w sprawie sposobu monitorowania emisji*, oraz w *rozporządzeniu z 2008 r. w sprawie sposobu monitorowania emisji*, a także w *rozporządzeniu Komisji UE Nr 601/2012 w sprawie monitorowania i raportowania*. Raporty o rocznej emisji podlegały weryfikacji przez uprawniony podmiot (BSI Group Polska Sp. z o.o.), znajdujący się na liście akredytowanych weryfikatorów, prowadzonej przez KOBIZE. Wyniki weryfikacji były każdorazowo pozytywne.

[akta kontroli str.519-865, 1008-1009]

W przypadku raportów o rocznej emisji CO₂ za lata 2011-2014, na wniosek KOBIZE, dokonywano kilkakrotnie ich korekt, które dotyczyły m.in. zmiany jednostki wielkości produkcji (z produkcji ciepła wyrażonego w TJ na produkcję wapna palonego wyrażonego w Mg). Poprawiony raport przedkładano w wymaganym terminie, określonym w art. 62 ust. 7 ustawy z 2011 r. *o systemie handlu emijsami*. Nie zaistniały sytuacje określone w art. 63 ust. 1 tej ustawy, by KOBIZE występowało o przeprowadzenie przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska kontroli w celu sprawdzenia, czy ustalenia raportu są zgodne ze stanem faktycznym.

[akta kontroli str.1009]

Łączna rzeczywista emisja CO₂ z 18 intalacji w latach 2008-2014 wyniosła 3 166 545 Mg. Wydruki z każdego konta dla wszystkich 18 instalacji KSC będące wydrukami z zakładki potwierdzającej zgodność umorzonych uprawnień ze zweryfikowaną emisją na lata 2008-2014, nie wykazały rozbieżności.

[akta kontroli str.1009,1451-1475]

Spółka nie korzystała z możliwości tworzenia grupy instalacji, na podstawie art. 68 ust. 1 ustawy z 2011 r. *o systemie handlu uprawnieniami* (jak też art. 31 ust. 1 ustawy z 2004 r. *o handlu uprawnieniami*) w celu wspólnego rozliczania uprawnień do emisji. Jak wynika z wyjaśnień Dyrektora DTP³⁷, Spółka jako podmiot posiadający tytuł prawny do wszystkich swoich instalacji może swobodnie zarządzać uprawnieniami tych instalacji w sposób wygodniejszy i mniej skomplikowany niż tworzenie grup instalacji.

[akta kontroli str.1010]

KSC jako prowadzący instalacje, który otrzymał bezpłatne uprawnienia do emisji CO₂ w ramach Krajowych Środków Wykonwczych³⁸ na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 marca 2014 r. *w sprawie wykazu instalacji innych niż wytwarzające energie elektryczną, objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w okresie rozliczeniowym rozpoczynającym się od dnia 1 stycznia 2013 r. wraz z przyznaną im liczbą uprawnień do emisji*³⁹, przekazywała do KOBIZE, przy pomocy specjalnej aplikacji, informacje o planowanych lub rzeczywistych zmianach zdolności produkcyjnych.

[akta kontroli str.1306-1341]

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność w badanym obszarze.

Ocena częściowa

³⁷ Pismo znak: CEN-DTP-D.7400.4.2015 z dnia 4 listopada 2015 r.

³⁸ Dalej: KŚW.

³⁹ Dz. U. z 2014 r. poz. 439 ze zm. Dalej – rozporządzenie z 2014 r. *w sprawie wykazu instalacji innych niż wytwarzające energię elektryczną*.

2. Działania związane z dostosowaniem organizacji działalności gospodarczej powodującej emisję gazów cieplarnianych do wymagań w zakresie wyznaczonych limitów emisji

KSC nie opracowała strategii działań mających na celu ograniczenie emisji gazów oraz dostosowanie organizacji prowadzonej działalności do wymagań w zakresie ograniczenia emisji gazów do powietrza. Jak wynika z wyjaśnień Dyrektora DTP⁴⁰ według opinii Spółki dokument nie jest wymagany przepisami.

Spółka nie posiadała również strategii zarządzania środowiskowego. Jak wynika z wyjaśnień Dyrektora DTP⁴¹ Spółka opracowuje plany inwestycyjne, które zawierają również zadania inwestycyjne związane z ochroną środowiska, ograniczające emisję gazów. Ograniczanie emisji zanieczyszczeń do powietrza odbywało się poprzez realizację tych planów inwestycyjnych.

[akta kontroli str. 1669]

W planach inwestycyjnych wskazywano m.in. planowaną kwotę nakładów, rodzaj zadania (np. odtworzeniowe, modernizacyjne), charakter zadania (np. nowa inwestycja), obszar inwestowania (np. linia produkcyjna). Określano cel zadania, jego opis techniczny i planowane efekty (techniczne i ekonomiczne). W efektach ekonomicznych wymienionych inwestycji wskazywano m.in.: zysk ze zmniejszenia zużycia paliw (węgla, koks) oraz zysk z ograniczenia emisji CO₂ (zysk z możliwości sprzedaży praw do emisji CO₂).

[akta kontroli str. 1476-1531]

Jak wynika z wyjaśnień Dyrektora DTP⁴² redukcja emisji była jednym z wielu efektów ekonomicznych przeprowadzanych inwestycji. Redukcja emisji w porównaniu z pozostałymi efektami jest efektem drugorzędym. Porównując opłacalność inwestycji tylko do efektu redukcji emisji, alternatywne rozwiązanie w postaci zakupów uprawnień byłoby dużo bardziej opłacalne.

[akta kontroli str.1670]

W latach 2008-2015 Spółka zaplanowała i zrealizowała z własnych środków siedem zadań inwestycyjnych na łączną kwotę 60 502 tys. zł (99,98% planu). Jako efekt ekonomiczny tych zadań wskazano zysk ze zmniejszenia zużycia węgla (koks), a także zysk z tytułu ograniczenia emisji CO₂ (możliwości sprzedaży praw do emisji CO₂). Łącznie w wyniku realizacji tych zadań uzyskano zmniejszenie zużycia węgla (koks) o 9 765,2 Mg/rok, ograniczenie emisji CO₂ o 22 385 Mg/rok i możliwość sprzedaży praw do emisji za kwotę 1 372,5 tys. zł.

Do zadań o największej redukcji emisji CO₂ należały:

- Modernizacja kotłów OR 32 w CK Kruszwica. W wyniku realizacji tej inwestycji zmniejszono ilość spalane go węgla o 3 300 Mg/rok, emisję CO₂ o 7 590 Mg/rok, a oszczędności z tytułu zmniejszenia emisji i możliwości sprzedaży praw do emisji CO₂ wyniosły 478,2 tys. zł/rok.
- Modernizacja kotłowni technologicznej w CK Werbkowice. W wyniku realizacji inwestycji zmniejszono zużycie węgla o 3 077 Mg/rok, emisję CO₂ o 7 077 Mg/rok, a oszczędności z tytułu zmniejszenia emisji i możliwości sprzedaży parw do emisji CO₂ wyniosły 446,0 tys. zł/rok.
- Modernizacja kotłowni w CK Kluczewo. W wyniku realizacji inwestycji zmniejszono żużycie węgla o 2 020 Mg/rok, emisję CO₂ o 4 646 Mg/rok,

⁴⁰ Pismo znak: CEN-DTP-D.7400.7.2015 z dnia 17 grudnia 2015 r.

⁴¹ Pismo znak: CEN-DTP-D.7400.7.2015 z dnia 17 grudnia 2015 r.

⁴² Pismo znak: CEN-DTP-D.7400.7.2015 z dnia 17 grudnia 2015 r.

a oszczędności z tytułu zmniejszenia emisji i możliwości sprzedaży parw do emisji CO₂ wyniosły 267,3 tys. zł/rok.

[akta kontroli str. 1342-1364, 1476-1551]

Do szczegółowej kontroli, według kryterium największego efektu redukcji emisji CO₂, wybrano dwa zadania: modernizację kotłów OR 32 w CK Kruszwica oraz modernizację kotłowni technologicznej w CK Werbkowice.

Wybór wykonawcy i cały proces inwestycyjny obu zbadanych zadań odbywał się w oparciu o zatwierdzony przez Zarząd Spółki *Regulamin procesu inwestycyjnego*, którego załącznikiem był *Regulamin wyboru dostawców*. Oba zadania zostały zakończone w dniu 30 września 2010 r. Na modernizację kotłów w CK Kruszwica wydatkowano 17 998,4 tys. zł (planowano 18 000,0 tys. zł). Zredukowano emisję CO₂ odpowiadającą liczbie 7 590 uprawnień. Na modernizację kotłowni w CK Werbkowice poniesiono wydatki inwestycyjne w wysokości 19 996,6 tys. zł (planowano 20 000,0 tys. zł). Zredukowano emisję gazów odpowiadającą liczbie 7 077 uprawnień.

[akta kontroli str. 1348-1350, 1357-1358, 1361-1364, 1612-1647]

Jak wynika z wyjaśnień Dyrektor DTP⁴³ remont bądź modernizacja kotłów zwiększyła ich sprawność o 7% (pomiędzy 2008 r. a 2014 r.), a zużycie ciepła na potrzeby produkcji cukru zmniejszyło się w tym okresie o 30%. Jednocześnie zmodernizowano lub wyremontowano stacje odpylania spalin, uzyskując zmniejszenie emisji pyłów. Powyższe umożliwiło prowadzenie pracy kotłów w warunkach optymalnych, bez przeciążeń.

[akta kontroli str. 476, 1367]

Spółce na lata 2008-2012 na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2008 r. w sprawie przyjęcia *Krajowego Planu Rozdziału Uprawnień do emisji dwutlenku węgla na lata 2008-2012 dla wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji*⁴⁴ przyznano łącznie dla 18 instalacji 2 287 480 bezpłatnych uprawnień. Rzeczywista emisja CO₂ w tych latach wyniosła 2 248 230 Mg. Nadwyżka przyznanych bezpłatnych uprawnień w stosunku do rzeczywistej emisji dla posiadanych 18 instalacji wyniosła 39 250 uprawnień. Na lata 2013-2014 Spółce na podstawie rozporządzenia z 2014 r. w sprawie wykazu instalacji innych niż wytwarzające energię elektryczną, przyznano łącznie 427 559 bezpłatnych uprawnień. Rzeczywista emisja CO₂ w tych latach wyniosła 918 315 Mg. Niedobór przyznanych bezpłatnych uprawnień w stosunku do rzeczywistej emisji dla posiadanych 18 instalacji wyniósł 490 579 uprawnień (średnio na instalację 27 254 uprawnienia).

W latach 2012-2014 Spółka nabyła łącznie 478 720 jednostek emisji CO₂ za kwotę 5 671,5 tys. zł, w tym: 251 624 jednostek ERU⁴⁵ oraz 227 096 jednostek EUA⁴⁶. Zakupione uprawnienia przeznaczone zostały na pokrycie niedoboru uprawnień w obecnym okresie rozliczeniowym. Spółka nie sprzedawała uprawnień do emisji CO₂.

Jak wynika z wyjaśnień Dyrektora DTP⁴⁷ aktualny bilans uprawnień wykazujący niewielką nadwyżkę uprawnień wynika z zakupu i wykorzystania maksymalnej

⁴³ Pismo z dnia 3 listopada 2015 r.

⁴⁴ Dz. U. z 2008 r. Nr 202, poz. 1248 ze zm.

⁴⁵ Emission Reduction Unit – jednostka zredukowanej lub unikniętej emisji gazów cieplarnianych, czyli uprawnienia, które zostaną wygenerowane w projekcie Wspólnych Wdrożeń (*Joint Implementation*) wyrażona w ekwiwalencie emisji CO₂; jedno ERU jest równe zredukowaniu jednej tony ekwiwalentu CO₂.

⁴⁶ European Union Allowance – uprawnienie do wprowadzenia do powietrza CO₂, który służy do rozliczenia wielkości emisji w ramach systemu EU ETS.

⁴⁷ Pismo znak: CEN-DTP-D.7400.5.2015 z dnia 16 listopada 2015 r.

dopuszczalnej ilości uprawnień ERU. Mając na uwadze znaczny (około 55%) niedobór darmowych uprawnień na lata 2013-2020 i działania UE mające na celu administracyjną podwyżkę cen uprawnień (backloading i rezerwa stabilizacyjna) Spółka rozpoczęła zakup uprawnień aby zabezpieczyć się przed ich wyższą ceną w przyszłości.

[akta kontroli str. 1346-1347, 1553, 1565-1852, 1592]

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność w badanym obszarze.

3. Efekty działań dostosowujących działalność do wymogów Pakietu Energetyczno-Klimatycznego.

W związku z wypełnianiem obowiązków wynikających z postanowień PEK Spółka poniosła koszty administracyjne (m.in. opłaty za uczestnictwo w systemie, koszty prowadzenia rachunku uprawnień) oraz koszty monitoringu i sprawozdawczości (m.in. koszty weryfikacji corocznych raportów o emisji). Łącznie w okresie objętym kontrolą koszty zakupu uprawnień wyniosły 5 671,9 tys. zł, koszty administracyjne – 428,7 tys. zł, a koszty monitoringu i sprawozdawczości – 621,2 tys. zł.

Niezależnie od systemu EU ETS w latach 2008-2014 koszty opłat ponoszonych za wprowadzenie CO₂ do powietrza wyniosły 903,3 tys. zł, z czego 739,8 tys. zł stanowiły opłaty wniesione do Urzędu Marszałkowskiego, a 163,5 tys. zł opłaty wniesione do NFOŚiGW.

[akta kontroli str. 1365-1366, 1592]

Jak wynika z wyjaśnień Dyrektora DTP⁴⁸ produkcja cukru w latach 2008-2014 wzrosła z 498,5 tys. Mg w 2008 r. do 773,9 tys. Mg w 2014 r. (łącznie wyniosła 5 514,2 tys. Mg). Koszty PEK na Mg wyprodukowanego cukru w poszczególnych latach wyniosły w 2008- 0,54 zł/Mg, w 2009 r. – 0,33 zł/Mg, w 2010 r. – 75,11 zł/mg, w 2011 r. – 2,66 zł/Mg, w 2012 r. – 25,85 zł/Mg, w 2013 r. – 2,66 zł/Mg, a w 2014 r. – 4,35 zł/Mg.

[akta kontroli str. 1670]

Jak wynika z wyjaśnień Dyrektora DTP⁴⁹ efektem wykonanych modernizacji urządzeń technologicznych oraz inwestycji zmniejszających poziom emisji gazów było zmniejszenie sumarycznej emisji CO₂ na Mg produkowanego cukru w latach 2008-2014 z 0,805 Mg CO₂ na 0,585 Mg CO₂. Ponadto, jak wynika z wyjaśnień, koszt produkcji Mg cukru kształtował się na poziomie 1 800 zł/Mg cukru. Zatem koszty związane z inwestycjami ograniczającymi emisję stanowiły od kilku dziesiątych procenta do około 4% kosztów wytworzenia tony cukru. Łączne pozostałe koszty (razem z kosztem zakupu uprawnień) stanowią od kilku setnych procenta do około kilku dziesiątych procenta kosztów wytworzenia tony cukru.

[akta kontroli str. 1670]

Łączna rzeczywista emisja CO₂ w latach 2008-2014 z 18 instalacji należących do KSC wyniosła 3 166 368 Mg, w tym z instalacji do spalania paliw 2 793 846 Mg (88,3% łącznej emisji z 18 instalacji w latach 2008-2014), z instalacji do produkcji wapna 180 423 Mg (5,6%), a z instalacji do produkcji wysłoków (suszarni) 192 099 Mg (6,1%). Emisja z instalacji do spalania paliw z 365 228 Mg w 2008 r.

⁴⁸ Pismo znak: CEN-DTP-D.7400.7.2015 z dnia 17 grudnia 2015 r.

⁴⁹ Pismo znak: CEN-DTP-D.7400.7.2015 r. z dnia 17 grudnia 2015 r.

wzrosła do 399 255 Mg w 2014 r.⁵⁰, z instalacji do produkcji wapna z 21 728 Mg w 2008 r. do 30 528 Mg w 2014 r.⁵¹ i z instalacji do produkcji wyśłodków (suszarni) z 17 158 Mg w 2008 r. do 34 860 Mg w 2014 r. Emisja CO₂ w przeliczeniu na jednostkę produktu (100 Mg cukru) z wszystkich instalacji do spalania paliw w okresie 2008-2014 uległa zmniejszeniu, w tym w:

- CK Dobrzelin z 761,71 Mg w 2008 r. do 550,29 Mg w 2014 r.
- CK Kluczewo z 681,63 Mg w 2008 r. do 582,39 Mg w 2014 r.
- CK Krasnystaw z 688,89 w 2008 r. do 512,48 Mg w 2014 r.
- CK Malbork z 787,04 w 2008 r. do 531,81 Mg w 2014 r.
- CK Nakło z 831,08 w 2008 r. do 494,00 Mg w 2014 r.
- CK Kruszwica z 678,95 Mg w 2008 r. do 495,10 Mg w 2014 r.
- CK Werbkowice z 737,04 Mg w 2008 r. do 462,38 Mg w 2014 r.

Średnia emisja (licząc wszystkie instalacje do spalania paliw) na jednostkę produktu z 732,85 Mg w 2008 r. zmniejszyła się do 515,92 Mg w 2014 r. Średnia emisja z wszystkich instalacji do produkcji wapna w przeliczeniu na jednostkę produktu zmniejszyła się z 43,67 Mg w 2008 r. do 39,45 Mg w 2014 r., natomiast z instalacji do produkcji wyśłodków wzrosła z 28,95 Mg w 2008 r. do 45,05 Mg w 2014 r.

[akta kontroli str. 1556-1591]

Jak wynika z wyjaśnień Dyrektora DTP⁵² emisja gazów cieplarnianych przez instalacje Spółki jest zmienna i zależy od czynników takich, jak np. wielkość zbioru buraka cukrowego, która determinuje ilość spalane go węgla dla potrzeb technologicznych. W przypadku mniejszego urodzaju, spada ilość spalane go mialu węglowego, a tym samym emisji gazów. W przypadku zwiększonego skupu surowca, ilość spalane go węgla rośnie, a wraz z nim emisja gazów, niezależnie od poniesionych nakładów inwestycyjnych na modernizację technologii produkcji cukru. W związku z tym wielkości emitowane go gazów cieplarnianych w poszczególnych instalacjach w latach 2008-2014 różniły się w wielkościach całkowitych i w przeliczeniu na Mg cukru. Emisja całkowita Spółki w latach 2008-2014 utrzymywała się na zbliżonym poziomie około 450 000 Mg, pomimo znacznego wzrostu produkcji cukru wynoszące go ok. 50%. W latach 2008-2014 nastąpił 262% wzrost produkcji wyśłodków suszonych. Emisja sumaryczna dla poszczególnych instalacji w przypadku 13 instalacji wzrosła, a dla 5 instalacji zmalała. Wzrost związany był ze wzrostem (ponad 50%) produkcji cukru, jak i wzrostem produkcji wyśłodków suszonych. Wzrost jednostkowy (na cukru) wystąpił w 10 instalacjach, a spadek w 8 instalacjach. Jednostkowy wzrost emisji wystąpił wyłącznie w instalacjach o kilkuprocentowym udziale emisji w emisji całkowitej, tj. suszarni i pieców wapiennych. Ponadto, jak wynika z wyjaśnień, w 2016 r. Spółka zaplanowała nakłady na zakup uprawnień do emisji CO₂ wysokości 7 551 810 zł. W następnych latach KSC prognozuje nakłady z tego tytułu na zbliżonym poziomie. Wydatki te nieznacznie wpływają na kondycję Spółki. Udział kosztu zakupu uprawnień do emisji w cenie cukru, tak jak obecnie, będzie dla Spółki z punktu widzenia kosztów niezauważalny i nie mający wpływu na jej kondycję finansową.

[akta kontroli str.1671]

⁵⁰ Łączna emisja z instalacji do spalania paliw w 2009 r. wyniosła 398 747 Mg, w 2010 r. – 424 638 Mg, w 2011 r. – 409 618 Mg, w 2012 r. – 398 851 Mg i w 2013 r. – 397 509 Mg.

⁵¹ Łączna emisja z instalacji do produkcji wapna w 2009 r. wyniosła 25 510 Mg, w 2010 r. – 26 387 Mg, w 2011 r. – 23 884 Mg, w 2012 r. – 23 671 Mg i w 2013 r. – 23 671 Mg.

⁵² Pismo znak: CEN-DTP-D.7400.7.2015 r. z dnia 17 grudnia 2015 r.

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność w badanym obszarze.

IV. Uwagi i wnioski

W związku z nie stwierdzeniem nieprawidłowości w kontrolowanym obszarze, Najwyższa Izba Kontroli odstępuje od formułowania wniosków pokontrolnych.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli⁵³ kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Departamentu Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji Najwyższej Izby Kontroli.

Warszawa, dnia 19 lutego 2016 r.

Najwyższa Izba Kontroli
Departament Gospodarki,
Skarbu Państwa i Prywatyzacji

Dyrektor
Sławomir Grzelak

(-)

⁵³ Dz.U. z 2015 r., poz. 1096.